

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2016/2017**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK NIEMIECKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJN-P1**

MAJ 2017

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	R
	1.2.		F
	1.3.		R
	1.4.		F
	1.5.		R

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	E
	2.2.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	2.3.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	2.4.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	B

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C
	3.2.		B
	3.3.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	3.4.		A
	3.5.		A
	3.6.		A

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	E
	4.2.		C
	4.3.		F
	4.4.		B

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	B
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	5.3.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	D
	6.2.		D
	6.3.		D
	6.4.		B
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	D
	7.2.		E
	7.3.		A

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
	8.2.		B
	8.3.		A
	8.4.		C
	8.5.		C

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
	9.2.		C
	9.3.		A
	9.4.		C
	9.5.		A

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Ze względu na stan zdrowia od dłuższego czasu nie uczęszczasz do szkoły. W e-mailu do koleżanki z Niemiec:

- wyjaśnij przyczynę Twojej choroby
- poinformuj, co zalecił Ci lekarz
- napisz, jak opiekuje się Tobą rodzina
- przedstaw wady długiej nieobecności w szkole.

Wymagania ogólne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.2. *Zdający opisuje wydarzenia życia codziennego [...].*
- 5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości.*
- 5.7. *Zdający przedstawia wady [...] rozwiązań i poglądów.*
- 5.9. *Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.*
- 7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*
- 7.6. *Zdający wyraża swoje opinie [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **poinformuj, co zalecił Ci lekarz**
Der Arzt verschrieb mir Tabletten. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Der Arzt verschrieb mir Tabletten. Ich soll im Bett bleiben.* (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **poinformuj, co zalecił Ci lekarz**
Ich soll dreimal täglich Tabletten einnehmen und viel trinken.
 - **wyjaśnij przyczynę Twojej choroby**
Es war kalt, es regnete und ich hatte keine Jacke an.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
 - **napisz, jak opiekuje się Tobą rodzina**
Meine Mutter gibt mir alle acht Stunden das Antibiotikum und bringt mir Tee.
(informacja o opiece, rozbudowana o czas podawania leku)
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, to należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *Medikamente, Arzneien* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **poinformuj, co zalecił Ci lekarz**
Der Arzt hat mir gesagt, ich soll mich erholen und ausruhen.
Ich muss im Bett bleiben und viel laufen.

8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
 - **poinformuj, co zalecił Ci lekarz**
Der Arzt hat mir empfohlen, dass ich inhaliere, trinke und schlafe.
 - **napisz, jak opiekuje się Tobą rodzina**
Meine Oma gibt mir Medikamente, misst Fieber und macht Essen.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
 - **napisz, jak opiekuje się Tobą rodzina**
 - **przedstaw wady długiej nieobecności w szkole**
Meine Familie kümmert sich zu viel um mich und ich kann nicht lernen.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. realizując podpunkt o przyczynie choroby, pisze: *Es regnete viel. / Die Sonne schien viel.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
 - **wyjaśnij przyczynę Twojej choroby**
Das Wetter wird bald schlecht und ich bin krank. (podpunkt nieujęty w pracy; zdający realizując polecenie, używa czasu teraźniejszego, nie ma żadnej informacji, że opisywane wydarzenie miało miejsce w czasie przeszłym, wymaganym do realizacji danego podpunktu – nie odniósł się)
Ich werde krank, weil ich vor zwei Wochen (letzte Woche) eine Stunde laufe und leicht angezogen bin. (Zdający realizując polecenie, używa czasu teraźniejszego, ale jest w pracy informacja, że opisywane wydarzenie miało miejsce w czasie przeszłym, wymaganym do realizacji danego podpunktu; zdający zastosował przydawkę *letzte Woche / vor zwei Wochen*, która wskazuje na przeszłość. – odniósł się).

16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej.
- **poinformuj, co zalecił Ci lekarz**
Ich weiß nicht, was der Arzt mir empfohlen hat, aber meine Mutter hat alles notiert. (odniósł się)
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
- **przedstaw wady długiej nieobecności w szkole**
Zu Hause kann ich nicht mit Freunden an Projekten współpracować. Das ist ein großer Nachteil. (nie odniósł się)
 - **wyjaśnij przyczynę Twojej choroby**
Ich bin krank, weil ich einen wypadek hatte. (nie odniósł się)
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
- **napisz, jak opiekuje się Tobą rodzina**
Meine Mutter gibt mir Schmerzmittel, następnie massiert sie mir den Rücken. (odniósł się)
 - **poinformuj, co zalecił Ci lekarz**
Der Arzt hat gesagt, ich soll regelmäßig Gymnastik machen. (odniósł się)

Zadanie 10.

Ze względu na stan zdrowia od dłuższego czasu nie uczęszczasz do szkoły. W e-mailu do koleżanki z Niemiec:

- **wyjaśnij przyczynę Twojej choroby**
- **poinformuj, co zalecił Ci lekarz**
- **napisz, jak opiekuje się Tobą rodzina**
- **przedstaw wady długiej nieobecności w szkole.**

Hallo Andrea,
seit zwei Wochen gehe ich nicht in die Schule.

- **wyjaśnij przyczynę Twojej choroby**

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości.

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający wyjaśnia przyczynę swojej choroby.

- Zdający musi podać przyczynę swojej choroby. Przez przyczynę rozumie się:
 - okoliczności poprzedzające chorobę, które miały na nią wpływ, np. *Es war sehr dunkel und ich habe nichts gesehen. Plötzlich bin ich die Treppe runtergefallen. / Ich hatte keine Lust aufs Essen, ich wurde immer müder und am Montag bin ich in Ohnmacht gefallen. / Im Frühling habe ich immer Allergie und es ist auch dieses Mal so.*
 - działania zdającego, które doprowadziły do choroby, np. *Ich wurde krank, denn ich habe zu viele Süßigkeiten gegessen, eine ganze Tafel Schokolade auf einmal. / Ich bin ziemlich fit, deshalb wollte ich schnell über die Straße laufen. Leider habe ich mein Bein gebrochen.*

Akceptuje się też komunikatywne odpowiedzi, w których zdający:

- opisuje objawy choroby lub dolegliwości, które mogą być przyczyną komplikacji zdrowotnych, np. *Mein Gesicht (Meine Haut) wurde rot. / Ich hatte Husten/Schnupfen. Der Kopf tut mir weh. / Ich habe Bauchschmerzen bekommen.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- informuje o zdarzeniu (np. wypadku), które nie wpłynęło na jego chorobę, np. *Ich habe den Unfall einer älteren Dame gesehen. / Ich war Zeuge des Autounfalls.*
- informuje o działaniach/czynnościach po zdarzeniu, które nie stanowią przyczyny, np. *Ich wurde ins Krankenhaus gebracht.*
- podaje tylko nazwę choroby, np. *Ich hatte Grippe.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Ich war/bin krank. Ich habe einen Autounfall beobachtet. Ich bin immer schnell gelaufen.	Ich habe so viel trainiert, dass ich krank wurde. Ich passe nie auf den Fahrraderverkehr auf und dieses Mal wurde daraus ein Problem. Ich hatte Fieber. Ich wurde operiert.	Wir sind im Wald gewandert und es wurde dunkel. Ich bin hingefallen und habe mir das Knie aufgeschlagen. Ich bin von der Brücke ins Wasser (in den Fluss) gesprungen und habe meinen Kopf verletzt. Ich und mein Vater sind einkaufen gefahren. Die Straße war glatt und das Auto ist gegen einen Baum gestoßen.

- **poinformuj, co zalecił Ci lekarz**

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający informuje o zaleceniach udzielonych mu przez lekarza / służbę zdrowia, dotyczących np.:

- przyjmowania leków, np. *Der Arzt hat gesagt, dass ich das Medikament dreimal täglich einnehmen soll.* LUB
- sposobie kuracji / metodach stosowanych podczas kuracji, np. *Der Arzt hat mir geraten, das Bein (Knie) alle zwei Stunden zu strecken (auszustrecken).* LUB
- innych wskazówkach mających na celu poprawę zdrowia, np. *Der Arzt hat mir empfohlen, eine Woche im Bett zu bleiben. / Von meinem Hausarzt habe ich erfahren, dass ich mich bei einer Klinik / Kurklinik anmelden soll.*

Nie wymaga się użycia słów *zalecenia lekarza / lekarz (ärztliche Verordnungen / Empfehlungen / Arzt)*, ale z kontekstu musi wynikać, że chodzi o zalecenia udzielone przez lekarza / służbę zdrowia, np. *Ich war in der Klinik und danach musste ich sofort ins Bett gehen.*

Akceptuje się też komunikatywne odpowiedzi, w których mamy do czynienia z:

- czynnościami, które służą poprawie zdrowia, ale nie wiadomo, kto je zaleca, np. *Ich inhaliere regelmäßig Dampf.*). Taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy. LUB
- zaleceniami, które nie są typowymi zaleceniami lekarskimi, ale z kontekstu wynika, że mogą służyć poprawie zdrowia, np. *Ich muss viel tanzen, um die Muskeln zu stärken.* (odniósł się) / *Ich muss viel tanzen.* (nie odniósł się).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- w żaden sposób nie odnosi się do zaleceń (lekarza / służby zdrowia), np. *Der Arzt hat nach dem Fieber gefragt.* (wywiad lekarski)
- wyraża opinię o lekarzu / służbie zdrowia, np. *Der Arzt ist der beste Spezialist. / Der Arzt hat sehr gute Kenntnisse, er kann jedes Detail erklären.* (kompetencje lekarza)

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Der Internist hat nach dem Gewicht gefragt. Mein Hausarzt kennt sich in jedem Bereich aus. Das Ziel der Rehabilitation ist es, dem Kranken nach seinem Unfall zu helfen.	Der Arzt hat mich Untersuchungen machen lassen, unter anderem eine Blutuntersuchung. Mir wurde geraten, ich sollte auf eine richtige Diät aufpassen. Dr. Wolf hat mir Rehabilitation in der Klinik empfohlen.	Bei der Beratung bei Dr. Seibert habe ich erfahren, dass ich viel trinken, viel Obst essen und lange schlafen sollte. In der Klinik wurde mir geraten, dass ich jeden Tag bestimmte Übungen nur bei qualifizierten Fachkräften machen sollte.

• **napisz, jak opiekuje się Tobą rodzina**

5.2. Zdający opisuje wydarzenia życia codziennego [...].

7.6. Zdający wyraża swoje opinie [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający pisze, jak rodzina opiekuje się chorym, tj.

- opisuje opiekę, odwołując się do konkretnych działań. Przez opiekę rozumie się:
 - działania bezpośrednio związane z chorobą/leczeniem, które mają na celu poprawę stanu zdrowia, np.: *Mein Vater massiert mir den Rücken. / Mein Bruder bringt mich alle zwei Tage zum Rehabilitationszentrum.* LUB
 - inne działania, które wynikają z pobytu w domu / z powodu nieuczęszczania do szkoły, np. *Mein Bruder hilft mir bei den Physik-Aufgaben. / Meine Oma hilft mir bei allem, sie bereitet das Essen (sorgfältig) zu und erzählt lustige Geschichten.* LUB
- wyraża swoją opinię o opiece, np. *Meine Familie sorgt fantastisch für mich. / Meine Mutter zeigt große Sorge um mich.* LUB
- uznaje się również działanie/działania wyrażone w czasie przeszłym, np. *Meine Mutter hat mir das Bein massiert. / Mein Bruder hat mir bei den Schulaufgaben geholfen. Er hat meine Lösungen geprüft.*

Akceptuje się też komunikatywne odpowiedzi, w których zdający informuje o:

- nieudzielaniu pomocy, np. *Meine Geschwister können (konnten) mir nicht immer helfen, weil sie in der Schule viel zu tun haben und auch noch andere Pflichten haben.* LUB
- opiece sprawowanej przez inną osobę / inne osoby, a nie przez rodzinę, np. *Meine Schulfreunde rufen mich jeden Tag an und erzählen vom Unterricht. (... erzählen, was in der Schule passiert ist.).* Taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- pisze o działaniach, które nie wskazują na opiekę nad nim, np. *Ich helfe meinem Bruder bei Übungen.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Meine Mutter hilft mir. Meine Schwester ist jetzt krank. Zu Hause habe ich immer viel zu tun.	Mein Bruder bringt mich alle zwei Tage zum Rehabilitationszentrum. Meine Schwester sorgt sehr gut für mich, sie hilft mir beim Lernen. Meine Mitschülerin besucht mich und erzählt mir alles über die Schule, auch über die Tests. Heute Morgen hat mir meine Mutter das Gel einmassiert.	Meine Familie sorgt ausgezeichnet für mich: meine Schwester macht mir etwas zu trinken und meine Oma bereitet (leckeres) Essen zu. Meine Mutter gibt mir vor dem Essen Arzneimittel, danach massiert sie mir den Rücken. Mein Vater sorgt für mich nicht, denn er ist immer sehr beschäftigt; er arbeitet lange im Büro und kommt spät nach Haus.

- **przedstaw wady długiej nieobecności w szkole.**

5.7. Zdający przedstawia wady [...] rozwiązań i poglądów.

5.9. Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia złe strony (wady) nieobecności w szkole, np.

- narastanie zaległości w nauce, np. *Ich werde viel nachholen müssen, besonders in Mathematik, weil ich große Probleme in diesem Fach habe.*
- brak możliwości współpracy/konsultowania, dzielenia się m.in. doświadczeniami, pomysłami na realizację zadań, np. *Immer wenn ich die Aufgaben in der Schule mache, kann ich sie sofort mit dem Lehrer besprechen. (... kann ich den Lehrer sofort nach den Lösungen fragen.) / Mir fehlen meine Schulfreunde, die mir in der Schule immer helfen.*
- brak integracji z uczniami i nauczycielami, ograniczone kontakty z nimi, np. *Ich kann mich mit meinen Schulfreunden und Lehrern nicht treffen. Das ist schlecht. / Mir fehlt in erster Linie der Kontakt zu meinen Mitschülern, mit denen ich sehr gern spreche.*
- wskazanie wad miejsca, w którym chory przebywa (w odniesieniu do szkoły), np. *Mein Zuhause ist nicht der beste Platz zum Lernen. Ich habe keine Motivation. / In der Schule motivieren mich die Lehrer, zu Hause macht das keiner.*
- ograniczone możliwości w realizacji swoich zamiłowań, np. *Zweimal in der Woche ging ich früher auf den Schulhof Tennis spielen. Es ist sehr schade, aber jetzt kann ich das nicht.*

Akceptuje się też komunikatywne odpowiedzi, w których zdający:

- wymieniał co najmniej jedną wadę związaną z nieobecnością w szkole, np. *Mir fehlt der direkte Kontakt zu meinen Mitschülern.*
- pisze o wadach, które nie są związane z nieobecnością w szkole, np. *Ich war lange nicht in der Disco und ich würde gern meine Freunde wiedersehen, mit denen ich sehr gern tanze.* Taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- w żaden sposób nie odnosi się do wad, np. *Zu Hause stört mich keiner.*
- wymienia pozytywne strony nieobecności w szkole, np. *Alle Mitschüler haben mich immer im Unterricht gestört, zu Hause kann ich mich viel besser konzentrieren. / Zu Hause fühle ich mich wie immer sehr wohl.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Zu Hause zu sein ist sehr vorteilhaft. Ich möchte Sport machen.	Mir fehlen die Gespräche mit meinen Schulkameraden. Gespräche mit meinen Schulkameraden sind mir sehr wichtig, aber jetzt ist das nicht möglich. Jetzt kann ich nicht an Projekten zusammenarbeiten.	Ich habe sicher viel nachzuholen, vor allem in Französisch wegen der Grammatik. Ich bedaure sehr, dass ich mich mit meinen Schulkollegen nicht treffe. Das ist der größte Nachteil, weil die Kontakte für mich eine große Rolle spielen. Ich arbeite mit meinen Freunden sehr gern zusammen, zum Beispiel bei Projekten in Erdkunde.

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac zdających. Zachowano w nich błędy.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Hallo Andrea,
seit zwei Wochen gehe ich nicht in die Schule.
Wie geht es dir? Ich gehe nicht in die Schule.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane.
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny).
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst.
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce <u>gżeje</u> .
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce <u><u>gzać</u></u> w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *gn8 (Gute Nacht)*, *LG (Liebe Grüße)*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *Film*, *Zeitschrift*, np. *der Film „M jak miłość”*, *die Zeitschrift „Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ich lese Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *zu Hause* (2 słowa), *für die Arbeit* (3 słowa), *10 Januar 2012* (3 słowa), *1780* (1 słowo), *dreihundertsiebenundzwanzig* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
 - słowa łączone dywizem, np. *Rock-Hits*, *Wegwerf-Gesellschaft*
 - formy skrócone, np. *geht's*, *gibt's*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*,
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* (1 słowo), *Wilhelm II.* (2 słowa).
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ich lese Neue Horyzonty.* (4 słowa).